

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχτήτης: Δ. Π. ΤΑΪΚΟΗΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (3 δρ. την τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συντρομητής ή δεν προπλερώσει την συντρομή του.

20 λεπτά το φύλλο.—Τα περασμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κιάσκια, και στις επαρχίες σ' όλα τα πραχτορεία των Έφημερίδων.

ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

Ο Βενιζέλος δε μάς κάνει, γιατί δε μάς.... κάνει τα ρουσφέτια μας, τα χατίρια μας, τις χάρες που του ζητήσαμε. Ο Βενιζέλος είναι κακός κυβερνήτης επειδή πληρονόμαστε από το Μαυρομιχάλη που είναι γι' αυτό και μόνο καλός κυβερνήτης. Ο Βενιζέλος είναι άναξιος γιατί δεν έδιόρισε καθηγητές έμας στο Πανεπιστήμιο. Ο Βενιζέλος με τη γαλλική αποστολή που μάς έφερε καταστρέφει το στρατό, γιατί δε μάς καλοέρχεται έμας τους κάκο-συνηθισμένους, ύστερα από τόσω χρονώ χουζούρι, ραχάτι, τεμπελιά και άνεμελιά, να πηγαίνουμε στη γυμνάσια πρωί πρωί στις έφτά. Ο Βενιζέλος χαντάκωσε το ναυτικό γιατί παρασημοφόρησε τον τάδε ύποπλοίαρχο και όχι έμας. Ο Βενιζέλος είναι μοχθηρός γιατί μάς ξεσκέπασε και δεν περνάει πια ή μπογιά μας. Ο Βενιζέλος είναι άθλιος γιατί μάς έσφιξε τα λουριά.

Αλλά πώς να τα βγάλει κανείς αυτά στο φόρο; Δεν πάει. Θα μάς πούν «έχετε προσωπικά». Πώς να δικαιολογήσουμε την κρίση μας την κακή για το Βενιζέλο από το ότι δε μάς διόρισε διευθυντή των φυλακών, ή καθηγητή στο Πανεπιστήμιο, ή δε μάς έδωσε το παράσημο, ή δε μάς άρέσει έμας τους στρατιωτικούς ο κόπος και τα γυμνάσια; ή μάς τιμώρησε για την παλιανθρωπιά μας, ή πληρονόμα-στε από τους αντίθετους; Άς ξεσκαλίσουμε λοιπόν να του βρούμε και μεις κουσούρια αΐτουνοϋ του

ξένου. Άμτί; Θα είναι αναμάρτητος; Κι αν είναι τάχα, θα τον αφήσουμε; Πρώτα πρώτα έχουμε το ελεύτερο να τον φοβερίσουμε έτσι: «Θα σε βάλουμε στην έφημερίδα και πρόσεχε.» Και άμα δεν κάνει τίποτα ή φοβέρα, θα του τη στείλουμε και γραφή, με ανώνυμο γράμμα βέβαια. Άμα κι αυτό δεν πιάσει, αρχίζουμε το βρισολάσι. Και δός του τότε ψευτιές και διαστροφές και γενικότητες και θεωρίες και φαντασμαγορίες, συκοφαντίες, ραδιουργίες και μεγαλό-πρεπα κατηγορητήρια. Ο Βενιζέλος τόκαμε τουτο από συμφέρο, ο Βενιζέλος θέλει να καταργήσσει το στρατό, ο Βενιζέλος είναι ζηλόφτονος και καταστρέφει κόσμο, είναι μοχθηρός και σκοτώνει κάθε αξία, είναι άθεος, είναι μαλλιαρός και βγάξει το Γιγαντα Μιστριώτη, το μέγα πατριώτη από το Πανεπιστήμιο, ο Βενιζέλος κάνει ρουσφέτια, ο Βενιζέλος έπνιξε τον κακόμοιρο το λαό στους φόρους, ο Βενιζέλος είναι προδότης δε θέλει την ένωση της Κρήτης, ο Βενιζέλος συμμάχησε με τους Έγγλέζους για να διαλύσει το Γένος γιατί ο έμπορικος στόλος μας είναι «κάρφος εν τω όφθαλμω των Άγγλων», ο Βενιζέλος τόκαμε ρόιδο με τις διπλωματικές του γκάφες, ο Βενιζέλος τέλος είναι άναξιοπρεπής γιατί συνεννοείται με τους Βουλγάρους.

— Με ποιούς, λέει; Με τους Βουλγάρους; μ' αυτούς που μάς έσφαξαν, που μάς ρήμαξαν, που μάς χαντάκωσαν, που χλωρό κλαδι δε μάς άφησαν;

— **Μάλιστα, κύριε, με τους Βουλγάρους!** Τόν λές έπειτα προδότη ή δεν τότε λές;

— Άμ βέβαια προδότης. Πώς, αφού τάφτειασε με τους Βουλγάρους.

Βγαίνει την άλλη μέρα ο κ. Π. και ο κ. Χ. και ο κ. Ε. (που όνομάζονται με γενικώ-τερο όνομα: ο αντιπολιτευόμενος τύπος) και ρίχνουν επάνω στο παλιόχαρτο της έφημερίδας τους άρθρα μεγαλοφάνταστα, μεγαλορρήμονα και φλο-γερότατα, πασπαλισμένα με πυκνότατες ψευτιές — σά σταφίδες — και στολισμένα με τρομαχτικές κι-νηματογραφικές ή πανοραμικές έπιγραφές: σαν και τουτες: «Ο Βενιζέλος προδότης», «Η έθνική ά-ναξιοπρέπεια», «Ίδού, Κύριοι, το τέλος του κό-σμου.» Έδώ βάζω δεκατρία θαυμαστικά και στα-ματώ για να ξαναζάνω. Και έτσι γίνεται ή περί-φημη Κοινή Γνώμη.

Λοιπόν οι Βούλγαροι είναι λαός βάρβαρος που κατοικεί άριστερά «τῷ εἰσπλέοντι την Μαύρην θά-λασσαν», και οι Έλληνες είναι λαός πολιτισμένος, με ιστορία, με παράδοσες με προγόνους, με Μι-στριώτηδες και με Θεοτόκηδες, ντιλετάντες πρωθυ-